

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis Prædicatorum

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

Edictum Iustiniani de fide, Reddentes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

id quod respiciens Paulus diuinitus ad Titum scribens cap. 1. ait, oportere ut episcopus doctus sit, ut exhortari sciat in sacra doctrina, & eos qui contra dicunt arguere, de quo articulo agit plenissime Eymericus paulo post, q. 10. & nos ibidem late in commentarijs eiusdem questionis. interim videndus Conradus Brunus lib. 5. de heret. cap. 4. & lib. 6. cap. 8.

Cur semel definita legem in dubium reuocari non debeat.

c Nam et iniuriam facit iudicio Reuerendissimæ synodi, si quis semel iudicata ac recte disposita reuoluere & publice disputare cōtenderit.]

Ratio cur iniuria fiat, manifesta est: quis enim concedat plus esse tribuendum singulorum opinionibus de fide arbitratus suo disputantium, quam definitis in synodis legitime congregatis, in quibus nutu Spiritus sancti Patrum corda reguntur? Tam multis rationibus optime statutum est, ne semel definita in dubium reuocentur: nam si quæ semel sunt salubriter constituta & decreta, in dubium reuertentur, nullū profecto stabile Ecclesiæ iudicium aut statutum contra quoslibet errores permaneret. Rursus eiusdem semper furoribus omnis statuta semel veritas, & integra Ecclesiæ definitio turbaretur. ita Gelasius Papa I. ad episcopos Dardaniæ epistola quæ incipiente Valde miratis summus. dicens: Quæ maiores nostri diuina inspiratione cernentes, ne cessarie præcauerunt, ut quod cōtra vnāquæque hæresim coacta semel synodus pro fide, cōione & veritate catholica atq; Apostolica promulgasset, non sinerent post hæc nouis retractationibus mutari, ne paruis occasio præberetur, quæ medicinaliter fuerat statuta, pulsandi scd auctore cuiuslibet insaniam ac pariter errore damnato, sufficere iudicari, ut quisquis aliquando huius erroris cōicator existeret, principali sententiā dānationis eius esset obstructus, quō manifeste quilibet vel professione sua, vel cōmunionem posset agnoscere. Hæc ibi quem locum, quia valde erat instigatus huic loco omnino cōgruè, nō duximus omittere. qui refertur a Gratiano. 24. q. 1. c. maiores.

Synodus Chalcedonensis quando celebrata.

d Qui Chalcedone conuenerunt. Chalcedonensem synodum intelligit longe celeberrimam, habitā Chalcedone (ea est ciuitas Phrygiæ in Ponti Euxini ora) interuentu sexcentorum triginta episcoporum contra oēs hereses, maxime uero contra Eutychem & Dioscorum, qui unū dominū nostrū Iesum Christum, ex diuinitate atq; humanitate constantem, et in his duabus naturis adorandum, ad vnā audacter & stulte naturam redigebant, & cōfundebāt. Fuit autem celebrata a. 488. hoc est anno Domini 450. seu ut alij scribunt 452. Valeriano VII. & Auieno uiris clarissimis consulibus, de hac celebre extat Gregorij testimonium in c. sicut. 15. dist. 1.

Pœna dispençati de fide ob malum n. nem.

e Igitur si clericus erit.] Nunc pœnas statuit cōtra eos, qui de fide publice disputant in malum finē, idque seruata personarū qualitate: hodie tamen non habet locum pœna huius legis, neque hi personarum gradus, ut hic præscribitur, obseruari debent: nam qui publice nūc falsa dogmata prædicaret, populoq; nouas suggereret opiniones, nec uera fidei documēta reciperet, sed perfidie, hoc est, hæresis disseminanda (ut dicitur) quæreret occasionem, ab Inquisitoribus hereticæ prauitatis iudicaretur: & tales hære-

A siarche seu dogmatistæ videntur sine ulla penitus misericordia curiæ seculari tradendi, vltimo supplicio feriendi, ut docet Repertorium Inquisitorum, ver. docere. & ver. hæresiarcha. Albertinus tract. de agnos. assertio. quest. 30. nu. 60. Simancas in catho. instit. tit. 47. num. 60. idem in Enchyridio vrolatæ religio. tit. 59. Ioannes Roias trac. de heret. par. 2. assertio. 42. & alij quidam. Quid tamen de hoc sentiam, dixi breuiter par. 2. in commentario suo per concilio Tarraconen. S. Rursus illud. Et plenius eadem parte super q. 39.

EDICTVM IVSTINIANI

DE FIDE

B Victor Iustinianus, pius, felix, inclutus, triumphator semper Augustus. Joanni sanctissimo Archiepiscopo almae urbis Romæ & Patriarchæ.

EDDENTE Sa honorem Apostolicæ Sedis, & infra. Manifestum igitur facimus vestræ sanctitati, & pauci quidam infideles, & alieni sanctæ Dei catholice atque Apostolicæ Ecclesiæ, contradicere Iudaice atque apostatice ausi sunt aduersus ea, quæ ab omnibus sacerdotibus secundum uestram doctrinam recte tenentur, & glorificantur, atque prædicantur; denegantes Dominum nostrum Iesum Christum unigenitum filium Dei, Deum & Dominum nostrum incarnatum de sancto Spiritu, & ex sancta atque gloriosissima semper Virgine Dei genitrice Maria hominem factum, atque Crucifixum, vnum esse sanctæ & consubstantialis Trinitatis, & coadorandum & conglorificandum Patri & Spiritui sancto, consubstantialem Patri secundū diuinitatem, et consubstantialem nobis eundem ipsum secundum humanitatem passibilem carne, eundemque ipsum impassibilem deitate. Recusantes enim Dominum nostrum Iesum Christum unigenitum filium Dei, & Dominum nostrum fateri unum esse sanctæ & consubstantialis Trinitatis, videntur Nestorii malam sequi doctrinam. secundum gratiam dicentis unum filium Dei, & alium dicentis Dei uerbum, & alium Christum. Omnes uero sacerdotes sanctæ catholice atque Apostolicæ Ecclesiæ, & reuerendissimi Archimandritæ sanctorum monasteriorum, sequentes sanctitatem uestram & custodientes statum & unitatem sanctarum Dei Ecclesiarum, quam habent ab Apostolica uestræ sanctitatis Sede, nihil penitus immutantes de ecclesiastico statu, qui hactenus obtinuit, atque obtinet, uno consensu confitentur, & glorificant, prædicantes Dominum nostrum Iesum Christum unigenitum filium, & uerbum Dei, & Dominum nostrum ante sæcula, & sine tempore de Patre natum in vltimis diebus descendisse de cælis, & incarnatum de Spiritu sancto, & ex sancta atque gloriosa uirgine & Dei genitrice Maria natum, & hominem factum, & crucifixum, vnum esse sanctæ & consubstantialis Trinitatis, & coadorandum & conglorificandū

D

E

C Patri

Patri & sancto Spiritui. Nec enim alium Deum verbum, & alium Christum cognoscimus, sed vnum atque eundem ipsum consubstantialem patri secundum diuinitatem, & consubstantialem nobis eundem ipsum secundum humanitatem, passibilem carne, eundem ipsum impassibilem deitate. Vt enim est in diuinitate perfectus, ita idem ipse & in humanitate perfectus est. In vna enim substantia deitatem suscipimus & confitemur, quod dicunt Græci, *την καὶ ὁμοούσιον ἑστίον ὁμολοῦμεν*. Id est, eam quæ secundum personam est vnitatem. Et quoniam vnitæ genitus filius & verbum Dei ante sæcula, & sine tempore de patre natus, idem ipse & in vltimis diebus descendens de cælis, incarnatus de Spiritu sancto, & ex sancta atque gloriosa semper Virgine & Dei genitrice Maria, homo factus, Dominus noster Iesus Christus, proprie & vere Deus est: ideo & sanctam atque gloriosam Virginem Mariam proprie & vere Dei matrè esse dicimus: non quia Deus verbum, principium ex ipsa sumperit, sed quia in vltimis diebus descendit de cælis, & ex ipsa incarnatus, & homo factus & natus est: quem confitemur & credimus (sicut dictum est) consubstantialem esse patri secundum deitatem, & consubstantialem nobis eundem ipsum secundum humanitatem: eiusdem miracula & passiones, quas sponte in carne sustinuit, agnoscentes. Suscipimus autem sancta quatuor concilia, id est trecentorum decem & octo sanctorum patrum qui in Nicæna vrbe congregati sunt; & centum quinquaginta sanctorum patrum, qui in hac regia vrbe conuenerunt: & sanctorum patrum, qui in Epheso primo congregati sunt: & sanctorum patrum, qui in Chalcedone conuenerunt, sicut uestra Apostolica sedes docet atque prædicat. Omnes ergo Sacerdotes sequentes doctrinam Apostolicæ sedis vestræ, ita credunt, & confitentur, & prædicant. Vnde properauimus hoc ad notitiam deferre vestræ sanctitatis per Hypatium & Demetrium beatissimos episcopos, ut nec uestram sanctitatem lateat, quæ a quibusdam paucis monachis male & Iudaicè secundum Nestorij perfidiam denegata sunt.

ITEM SUBSCRIPTIO TALIS FUIT.

Deitas te conseruet per multos annos sanctissime ac religiosissime Pater.

COMMENT. VII.

REDDENTE S^h honorem Apostolicæ Sedi. & infra.] Sustulit Emyericus similiter ab hoc edicto initium & finem, ut ea tantum collocaret, quæ suo instituto apta erant, quod est (vt sæpè dixi) cumulare multos fidei articulos & catholicas veritates. hoc autem fragmento tria potissimum docentur.

Primum, Christum vnam esse de tribus sanctæ Trinitatis personam subsistentem, quam Græci hypostasim appellant. At verum, Christum in carne passionem vere pertulisse, impassibili deitate sem-

Christus uerus Deus Maria uere mater eius.

A per existente. Tertium & postremum, sanctissimam Mariam Virginem proprie & ueraciter appellandam esse matrem Domini nostri Iesu Christi & θεοτόκον, hæc uoluisse Imperatorem profiteri. series ipsa edicti indicat. idem quoque docet & ipse Ioannes Papa in alia de ea re epistola scripta ad Senatores urbis Romæ, & de duabus naturis aduersus Eutychianistas, in qua luculentis scripturæ testimoniis, & sanctorum patrum assertionibus tres istas ueritates ostendit, easque in epistola Iustiniani contineri ait his uerbis: Iustinianus si quidem Imperator filius noster, ut ex eius epistola tenore cognouistis, de his tribus questionibus orta certamina fuisse signauit, utrum unus ex Trinitate Christus & Deus noster dici possit; hoc est, una de tribus personis sanctæ Trinitatis sancta persona; An Deus Christus carne pertulerit impassibili deitate. An proprie & ueraciter mater Domini Dei nostri Christi Maria semper uirgo debeat appellari. *Hactenus ibi. Extat illa epistola in quinto volumine Bibliothecæ patrum, cui Hæreses logia nomen est impositum.*

B Suscipimus autem sancta quatuor concilia. Idem in c. sicut. distin. 15. ubi egyptium extat de aueritate horum conciliorum testimonium desumptum ex Beato Gregorio lib. 1. epistola 24. refert Iuo Carnotensis par. 4. c. 117. de quibus uideto Photium Patriarcham Constantinopolitanum in epistola ad Michaelem Bulgariæ Principem, de septem concilijs œcumenicis.

EX EXTRAUAGANTIBVS Comm. ti. de maior. & obedien.

BONIFACIUS VIII.

Omnes Christi fideles de necessitate salutis, subsunt Romano Pontifici, qui utrumque gladium habet, & omnes iudicat à nomine autem iudicatur.

VNAM sanctam Ecclesiam catholicam, & ipsam Apostolicam, uirgine fide credere cogimur & tenere. Nosque hanc firmiter credimus, & simpliciter confitemur, extra quam nec salus est, nec remissio peccatorum, sponso in Canticis proclamante, Vna est columba mea, perfecta mea: Vna est matri suæ, electa genitrici suæ, quæ unum corpus mysticè representat: cuius caput Christus: Christi uero Deus. In qua vnus dominus, vna fides, vnū baptisma. Vna nempe fuit diluuij tempore arca Noe vnâ Ecclesiâ præfigurans, quæ in vno cubito cõsummata, vnum (videlicet Noe) gubernatorem habuit & rectorem, extra quam omnia subsistètia super terram legimus fuisse deleta. Hanc autem ueneramur & uicam, dicente Domino in propheta, Erue a framea Deus animam meam, & de manu canis unicum meam. pro anima enim id est pro seipso capite simul orauit & corpore, quod corpus unicum, scilicet Ecclesiam nominauit, propter sponi fidei sacramentorum, & charitatis Ecclesiæ uinitatè. Hæc est tunica illa

Cant. 6.

Hier.

1. Cor.

psal. 11.

Mat.